

13. Readings Bill. University in ruins. Harvard University Press. 1996. 256 p.

14. Zakharina O., Korzhenko V., Kovalenko N., Shashyna M., Tomoshevska A., Mosiichuk I. Analysis of the development of public-private partnership under the conditions of implementation of economic projects. *Revista San Gregorio*. No 42(2020). P. 156–169.

Стадник Г. В.,

кандидат економічних наук, професор,

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Україна*

ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Готовність фахівця до трудової діяльності в міжнародному бізнес-середовищі багато в чому визначається наявністю в нього сформованих навичок креативної діяльності, що актуалізує увагу до інноваційної складової освітнього процесу. Інноваційність освіти передбачає її спрямування на отримання інноваційних навичок здобувачів, що передбачає їх поступове залучення в науково-дослідницьку роботу, розробку проєктів тощо. Інноваційний характер освіти також проявляється в активному використанні нових технологій освіти, зокрема новітніх форм і методів передачі знань, використання ІТК в професійній діяльності.

Сучасна господарська реальність передбачає прийняття креативних рішень та, відповідно, потребує від сучасного фахівця навичок інноваційної діяльності. Інноватор – це не лише той, хто спроможний генерувати нові знання, ідеї, розробляти нові технології, але й той, хто може активно просувати їх в мінливому бізнес-середовищі. Навички інноваційної діяльності передбачають сутнісне розуміння особливостей інноваційного процесу, практику індивідуальної та колективної творчості, досвід генерування ідей та нестандартних рішень.

Окремого значення набувають навички застосування в професійній діяльності новітніх технологій. Сьогодні розвиток цифрового середовища охоплює практично всі сфери життя. Важливим орієнтиром при прийнятті на роботу є володіння претендентом цифровими навичками, які дають можливість швидко та ефективно виконувати поставлені завдання, бути успішним та використовувати потенційні можливості. Тому особливого значення в системі освіти набуває питання забезпечення навчального процесу відповідними засобами підтримки у сфері цифрових технологій, розвитку сучасних цифрових компетентностей.

Поширення результатів четвертої промислової революції та становлення епохи інновацій, коли передові технології радикально змінюють цілі галузі економіки й суспільство в цілому, потребує навичок застосування цих технологій в різних сферах залучення фахівців з міжнародної економіки. Вже

виникає абсолютно новий тип промислового виробництва, який започатковується на великих даних та їхньому аналізі, повній автоматизації виробництва, технологіях доповненої реальності, Інтернеті речей. Нові технології докорінно змінюють бізнес-процеси і управлінські моделі, а сучасні інформаційні екосистеми є основою появи і зростання нових глобальних ринків, основною характеристикою яких стає перехід від лінійних технологічних ланцюжків до багатосторонніх партнерств на основі нових принципів міжнародного поділу праці і мережевої економіки. Використання цих технологій відкриває нові можливості для економічного процвітання, соціальної інтеграції та екологічної стійкості і, відповідно, мобілізує освітню сферу на нарощування активності формування цифрових компетентностей.

Експерти виокремлюють такі головні рушійні сили, що обумовлюють необхідність розвивати навички праці і цифрові знання в майбутньому: зростаюча глобалізація; подовження тривалості людського життя; автоматизація робочих місць; швидке поширення датчиків і обчислювальних потужностей; засоби комунікації і засоби масової інформації з використанням ІКТ; безпрецедентна реорганізація роботи завдяки новим технологіям і соціальним медіа, які значно розширюють можливості співпраці. На сьогодні все більш актуальним завданням освітньої системи стає формування «гнучких навичок» (“soft skills”) – комплексу неспеціалізованих надпрофесійних навичок, які відповідають за успішну участь у робочому процесі і високу продуктивність, що включають: hard skills – професійні навички, soft skills – навички креативності, критичного мислення, когнітивної гнучкості та digital skills – основи програмування й комп’ютерної грамотності [1, с. 5].

Розвиток цифрових навичок стає однією з найважливіших умов для розвитку цифрового ринку будь-якої країни, оскільки прямо або опосередковано пов’язаний з усіма сферами функціонування суспільства та економіки. Цифрові навички також вважаються вихідною рамковою умовою для розвитку всіх інших пріоритетів у сфері гармонізації цифрових ринків країн світу [2].

Цифрові компетенції – це сукупність знань, здібностей, особливостей характеру і поведінки, які необхідні для того щоб людина могла використовувати ІКТ та цифрові технології для досягнення цілей у своєму особистому або професійному житті. Компетенція у сфері цифрових технологій повинна сприйматися не лише як знання, що мають відношення до технічних навичок, а і як знання, більшою мірою зосереджені на когнітивних, соціальних та емоційних аспектах роботи і життя в цифровому середовищі [1, с. 6].

Список використаних джерел

1. Цифрові компетенції як умова формування якості людського капіталу : аналіт. зап. / В. С. Куйбіда, О. М. Петроє, Л. І. Федулова, Г. О. Андрощук. Київ : НАДУ, 2019. 28 с.
2. The Fourth Industrial Revolution is here – are you ready? Deloitte Development LLC. 2018. URL:

https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/tr/Documents/manufacturing/Industry4-0_Are-you-ready_Report.pdf (дата звернення: 23.04.2021).

Корженко В. В., доктор філософських наук, професор,
завідувач кафедри філософії і політології,
Козирєва Н. В., кандидат філософських наук, доцент,
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Україна*

КЛЮЧОВІ СКЛАДОВІ РОБОЧОЇ ПРОГРАМИ З ФІЛОСОФІЇ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР

Сучасний етап розвитку вищої освіти в Україні вимагає особливої ваги до здійснення сутнісних якісних змін в сфері гуманітарної освіти, що мають важливе значення для подальшого розвитку соціально-економічної та технічної освіти. Відтак, сьогодні надзвичайно важливо осмислити зміст та спрямованість, стратегію й найближчі перспективи розвитку гуманітарної, зокрема філософської освіти, від чого значною мірою, на наш погляд, залежать особистісні характеристики і світогляд наступних поколінь українських громадян.

На 33-й сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО (м. Париж, 2005 р.) було проголошено рішення стосовно щорічного відзначення Всесвітнього дня філософії у третій четвер листопада. Це рішення пояснювалось, зокрема, тим, що філософія є науковою дисципліною, яка стимулює критичне і незалежне мислення, сприяє кращому розумінню навколишньої дійсності та утвердженню ідеалів толерантності і миру. Як особлива форма пізнання світу, філософія прагне раціональними засобами створити гранично узагальнену картину світу і місця людини у ньому, досліджуючи пізнавальне, ціннісне, соціально-політичне, моральне й естетичне ставлення людини до світу. Філософія завжди користувалась мандатом відновлення та інноваційного бачення, щоб забезпечити людському «Я» вихід на поверхню для-себе-відкриття та відкриття для інших, щоб зрозуміти соціально-економічні та політичні зміни з метою спрямувати суспільство до кращого майбутнього для всіх ¹.

Філософія як фундаментальна навчальна дисципліна, згідно державних стандартів вищої освіти в Україні, є обов'язковою для вивчення студентами усіх спеціальностей та форм навчання. Сучасний стан розвитку суспільства суттєво підвищує вимоги до рівня знань студентської молоді у галузі соціально-гуманітарної підготовки, а оволодіння конкретно-науковими знаннями є необхідною умовою підвищення рівня освіченості та культури майбутнього фахівця будь-якого профілю, якщо ці знання спираються на систему філософсько-світоглядних ідей та цінностей особистості.

---

¹ Records of the General Conference 33rd session Paris, 3–21 October 2005 Volume 1 Resolutions.